

Liidetud kohtuasjad 296/82 ja 318/82

[...]

Abi papitöötlemissektoris

[...]

EUROOPA KOHTU OTSUS

13. märts 1985*

Liidetud kohtuasjades 296/82 ja 318/82,

Madalmaade Kuningriik, esindaja: välisministeeriumi abiõigusnõunik A. Bos, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis, Madalmaade Suursaatkond, 5 rue C.-M.-Spoo (kohtuasi 296/82),

ja

Leeuwarder Papierwarenfabriek BV, osaihing asukohaga Leeuwarden'is (Madalmaad), esindajad: advokaadid B. H. ter Kuile ja L. H. Van Lennep, Haag, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis, advokaat J. Loesch'i büroo, 2 rue Goethe (kohtuasi 318/82),

hagejad,

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindaja: selle õigusnõunik B. van der Esch, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis, c/o selle õigustalituse ametnik M. Beschel, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

kostja,

keda toetasid kohtuasjas 318/82:

- **H. A. Hofmans**, vennootschap onder firma, asukoht Rotterdam,
- **Schiecarton BV**, asukoht Schiedam,
- **Cartonnagefabriek Bakker & Stoffels BV**, asukoht Wormerveer,
- **Industriële Drukkerij Chromos BV**, asukoht Krommenie,
- **Acket Vouwdozen BV**, asukoht Oss,

* Kohtumenetluse keel: hollandi.

- *BV Imca Cartonnages*, asukoht Hoogerheide,
- *Cartonnagefabriek D. Miedema BV*, asukoht Utrecht,
- *Hubregtse BV*, asukoht Almelo,
- *Targa BV*, asukoht 's-Hertogenbosch,
- *4P Drukkerij Reclame BV*, asukoht Rotterdam,

kõigi kümne esindaja: advokaat T. R. Ottervanger, Brüssel, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis, advokaat E. Arendt'i büroo, 34b rue Philippe-II,

menetlusse astujad,

milles taotletakse komisjoni 22. juuli 1982. aasta otsuse 82/653 Madalmaade abi kohta ühele papitöötlemisettevõtjale (EÜT L 277, lk 15) tühistamist,

EUROOPA KOHUS,

koosseisus: president Mackenzie Stuart, kodade esimehed G. Bosco, O. Due ja C. Kakouris, kohtunikud P. Pescatore, T. Koopmans, U. Everling, K. Bahlmann ja Y. Galmot,

kohtujurist: Sir Gordon Slynn,

kohtusekretär: H. A. Rühl, peaametnik,

on teinud järgmise

otsuse

1. Euroopa Kohtu kantseleile esitatud hagiavaldustega esitasid Madalmaade Kuningriik (kohtuasi 296/82) ja osaiühing Leeuwarder Papierwarenfabriek BV (kohtuasi 318/82) vastavalt 23. novembril ja 14. detsembril 1982 EMÜ asutamislepingu artikli 173 alusel hagid, milles taotletakse komisjoni 22. juuli 1982. aasta otsuse 82/653 (Madalmaade abi kohta ühele papitöötlemisettevõttele) tühistamist (EÜT L 277, lk 15).

2. Otsuses osutatud abi saav ettevõtte Leeuwarder Papierwarenfabriek BV (edaspidi "LPF"), asukoht Leeuwarden'is (Friisi provints), valmistab kokkuvolditavaid pappe ja pehmeid pakendeid. 1968. aastal võeti tema eelkäija aktsiaselts Leeuwarder Papierwarenfabriek NV (edaspidi "endine LPF") üle äriühingu Papierfabrieken Van Gelder Zonen NV poolt. Emaettevõtte finantsraskuste tõttu halvenesid endise LPFi

tulemused 70. aastate alguses tunduvalt. Tänu 1977. aastal läbiviidud ümberkorraldusele paranes ettevõtja olukord siiski ning 1979. ja 1980. aastal sai ta kasumit.

3. 1980. aastal halvenes endise LPFi olukord jälle, eelkõige emaettevõtte Van Gelder'i raskuste tõttu. Selles olukorras teatas regionaalarengu ühing Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij (edaspidi "NOM"), kellega endine LPF ühendust võttis, et soovib omandada osaluse LPFi kapitalis, kuid siiski tingimusel, et ettevõtte eraldub grupist Van Gelder. NOM on riiklik asutus, mille kapitali on märkinud Madalmaade ametiasutused. Tema tegevusalaks on Madalmaade põhjapoolsete provintside ühiskondliku ja majandusliku struktuuri parandamine, muuhulgas osaluste omandamine ettevõtjate riskivaras. Selleks on tal kapitaliturgudelt riigi tagatisega saadud rahalised vahendid, mille kasutamiseks on tarvis riigiasutuse luba.

4. NOMi osaluse omandamine toimus majandusministeeriumi heakskiidul nii, et jõustumisega 8. septembril 1980 asutati uus äriühing, osaühing Leeuwarder Papierwarenfabriek BV ("LPF"), mille kapitali – 12 miljonit Madalmaade kuldnat – märkisid ja selle eest tasusid kumbki poole ulatuses Van Gelder ja NOM. «Uus äriühing ostis ettevõtja Van Gelder'ilt ära 9,4 miljoni kuldna eest. Tuleb märkida, et osaluse omandamine toimus koos ettevõtja ümberkorraldamisega, nii et alates 1979. aastast keskendas see oma kaubanduspoliitika kallite toodete (eritooded) valmistamisele, vähendades nii oma tootmisvõimsust ja turuosa nii kokkuvolditavate pappide kui ka pehmete pakendite osas.

5. 5. detsembril 1980 edastas Madalmaade valitsus komisjoni palvel viimasele mõned andmed, mis käsitlesid kõnesolevat sekkumist, väites, et tema arvates ei ole tegemist abiga EMÜ asutamislepingu artikli 92 lõike 1 tähenduses. Et komisjon seda seisukohta ei jaganud, otsustas ta algatada EMÜ asutamislepingu artikli 93 lõikes 2 sätestatud menetluse, mille tulemusena võeti vastu vaidlustatud otsus.

6. Selles otsuses, millest Madalmaade valitsust teavitati 20. septembri 1982. aasta kirjaga, on artiklis 1 öeldud: "Abi papitöötlemissektori ettevõtjale, mida andis Madalmaade valitsus, kes teavitas sellest komisjoni 5. detsembri 1980. aasta teleksiga, on kokkusobimatu ühisturuga EMÜ asutamislepingu artikli 92 tähenduses." Artiklis 2 on sätestatud, et "Madalmaade Kuningriik teavitab komisjoni kolme kuu jooksul pärast käesolevast otsusest teavitamist meetmetest, mis ta võttis, et vältida konkurentsi kahjustava abi andmise jätkumist tulevikus, eelkõige mis puudutab tagajärgi teiste liikmesriikide ettevõtjatele".

7. Oma otsuse põhjendamiseks ütleb komisjon preambulis, et EMÜ asutamislepingu artikli 93 lõikes 2 sätestatud menetluse käigus, mis algatati tema kontakti järel Madalmaade valitsusega, "teatasid kahe liikmesriigi valitsused komisjonile, et jagavad tema muret, mis puudutab ühendusesisese konkurentsi kahjustamist Madalmaade abiga" (põhjendus 5) ning et lisaks "toovad" kõnesoleva sektori kahe kutseorganisatsiooni esitatud kaebused "välja konkurentsi kahjustamise, mida on põhjustanud Madalmaade valitsuse sekkumine" (põhjendus 6). Kõnesolev abi olevat "antud juhul niisugune, mis kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust ning kahjustab või ähvardab kahjustada

konkurentsi EMÜ asutamislepingu artikli 92 lõike 1 tähenduses, soodustades kõnesolevat ettevõtjat või tema toodangut” (põhjendus 7).

8. Otsuse preambulis on jätkatud, märkides, et “EMÜ asutamislepingu artikli 92 lõikes 1 sätestatud abi keeldu võidakse kohaldada nii keskvalitsuse kui ka kohalike omavalitsuste või muude keskvõimu juhitavate riiklike instantside kapitalipanuste suhtes” (põhjendus 8). Mis puudutab antud juhtumit, siis täpsustatakse, et “kiiresti asendusinvesteeringuid tegema pidanud ettevõtja finantsstruktuur ja ülevõimsus papitöötlemissektoris olid niisugused puudused, et oli vähetõenäoline, et ettevõtja suudab saada ellujäämiseks vajalikud summad erakapitaliturgudelt” (põhjendus 9), ning et “kõnesoleva turu olukord ei anna mõistlikku lootust, et ettevõtja, kellel on vaja kiiresti läbi viia oluline ümberkorraldamine, võib saavutada brutokäibe (cash flow), millest piisab vajalikuks muutunud asendusinvesteeringute rahastamiseks, isegi kui ta saab kavandatud abi” (põhjendus 10).

9. Mis puudutab EMÜ asutamislepingu artikli 92 lõikes 3 ette nähtud erandeid, siis selgitab komisjon, et need “täpsustavad eesmärgi, mida taotletakse ühenduse huvides ja mitte ainult abi saaja huvides; et neid erandeid tuleb tõlgendada rangelt... ning eelkõige, et need on kohaldatavad ainult juhul, kui komisjon suudab tõestada, et ilma abita ei võimaldaks turujõudude toimimine üksi saavutada, et abi saavad ettevõtjad käituvad viisil, mis aitab kaasa ühe nendes erandites kirjeldatud eesmärgi saavutamisele” (põhjendus 11). Antud juhul ei kohaldata erandi kehtestavat õigusnormi, sest “Madalmaade valitsus ei esitanud ja komisjon ei suutnud leida ühtegi põhjendust, mis võimaldaks tõestada, et kõnesolev abi vastab tingimustele, mis peavad olema täidetud selleks, et kohaldada ühte EMÜ asutamislepingu artikli 92 lõikes 3 ette nähtud eranditest” (põhjendus 15).

10. Leides, et vaidlustatud otsus tehti, rikkudes ühenduse materiaalõiguse norme ja menetlusnorme, esitasid Madalmaade valitsus ja LPF need tühistamishagid.

11. 18. mai 1983. aasta määrusega lubati äriühingutel H. A. Hofmans v.o.f., auskoht Rotterdam, Schiecarton BV, asukoht Schiedam, Cartonagefabriek Bakker & Stoffels BV, asukoht Wormerveer, Industriele Drukkerij Chromos BV, asukoht Krommenie, Acket Vouwdozen BV, asukoht Oss, BV Imca Cartonages, asukoht Hoogerheide, Cartonagefabriek D. Miedema BV, auskoht Utrecht, Hubregtse BV, asukoht Almeno, Targa BV, asukoht 's-Hertogenbosch, ja 4p Drukkerij Reclame BV, asukoht Rotterdam, astuda vastavalt kodukorra artiklile 93 menetlusse kohtuasjas 318/82 (Leeuwarder Papierwarenfabriek BV v. komisjon), et toetada komisjoni nõudeid.

12. 4. juuli 1984. aasta määrusega liideti kohtuasjad vastavalt kodukorra artiklile 43 menetluse läbiviimise ja otsuse tegemise eesmärgil.

13. Komisjon ei vaidlustanud hagide vastuvõetavust. Kuigi vaidlustatud otsus on adresseeritud ainult Madalmaade Kuningriigile, kes on hageja kohtuasjas 269/82, puudutab see nimelt otseselt ja isiklikult EMÜ asutamislepingu artikli 173 teise lõigu tähenduses LPFi, kes on hageja kohtuasjas 318/82, sest tema on kõnesoleva abi saaja.

14. Hagejad esitavad vaidlustatud otsuse vastu lisaks mitmetele selle otsuseni viivat haldusmenetlust käsitlevatele argumentidele kaks väidet. Esiteks väidavad nad, et komisjon eksis, kui ta leidis, et NOMi osalemine LPFi kapitalis on riigiabi EMÜ asutamislepingu artikli 92 lõike 1 tähenduses, ning teise võimalusena, et tal ei olnud õigus, kui ta keeldus tegemast selle artikli lõikes 3 sätestatud erandeid. Teiseks heidavad nad komisjonile ette, et see ei põhjendanud otsust piisavalt, mis puudutab samaaegselt artikli 92 lõikes 1 kehtestatud tingimuste olemasolu ja keeldumist selle artikli lõike 3 kohaldamisest, rikkudes nii EMÜ asutamislepingu artikli 190. Esiteks tuleb arutada väidet, et põhjendus oli ebapiisav.

Piisava põhjenduse puudumine

15. Selles osas väidab Madalmaade valitsus, et komisjon ei olevat toonud ära asjaolusid ja kaalutlusi, mille põhjal ta tegi otsuse, et tegemist on ühisturuga kokkusobimatu abiga, sest see kahjustab kaubandust ja kahjustab ka või ähvardab kahjustada konkurentsi. Otsuse põhjendused ei sisaldavat eelkõige mingit selgitust kõnesoleva turu olukorra kohta, mis näitaks, et LPF on terve ettevõtja, kellelt võib oodata piisavat tootlikkust. Lisaks eksivat komisjon, kinnitades, et Madalmaade valitsus ei suutnud esitada põhjendust, mis võimaldaks tõestada, et kõnesolev abi vastab tingimustele, mida nõutakse selleks, et kohaldada ühte EMÜ asutamislepingu artikli 92 lõikes 3 sätestatud eranditest. Lõpuks ei olevat otsuses ka öeldud, mil viisil, missuguste kriteeriumide alusel ja missuguse tähtaja jooksul tuleks täita resolutiivosa artiklis 2 kehtestatud kohustus “vältida konkurentsi kahjustava abi andmise jätkumist tulevikus”.

16. LPF omalt poolt tugineb ebapiisavale põhjendatusele selles mõttes, et otsuses ei olevat tõestatud, et komisjon tundis vajalikul määral turgu, ega ka, et ta tunneb tootevalikut ja ettevõtja tulevikuperspektiive. Ta olevat eksinud eelkõige selles, et seostas sektori väidetava ülevõimsuse LPFi ellujäämisvõimalustega, sest tema brutokäive näitavat vastupidi, et tegemist on terve ettevõtjaga, kellel on tulevikku.

17. Seevastu komisjon väidab, et otsuse põhjendus vastab EMÜ asutamislepingu artiklis 190 kehtestatud nõuetele. Põhjendus algavat EMÜ asutamislepingu artikli 92 lõike 1 osas sellega, et tõdetakse põhimõtet, mille kohaselt võivad ükskõik missuguses vormis riigi osalused kujutada endast abi, ning vaatlevat seejärel määravaid elemente, millest sõltub LPFi maksevõime, nimelt tema finantsstruktuuri, tema vajadust teha kiiresti asendusinvesteeringuid ja kõnesoleva sektori ülevõimusust. See näitavat, et antud juhul omandasid riigivõimud osalusi tingimustes, mis oleksid olnud vastuvõetamatud erainvestorile, kes juhindub turukriteeriumidest. Mis puudutab artikli 92 lõiget 3, siis põhjendused näitavat, et asjaolusid, mis õigustavad järeldust, et kõnesolev abi mõjutab ühisturgu positiivselt, tõendab liikmesriik, kes soovib abi anda.

18. Komisjon tugineb lisaks vajadusele lepitada EMÜ asutamislepingu artiklis 190 sätestatud nõuded selle artiklis 214 kehtestatud kohustusega hoida ametisaladust, mis puudutab kõnesolevate ettevõtjate ja sektorite konkreetset olukorda. Lõpuks selguvat otsuse resolutiivosa artikli 2 tähendus selle õigusnormi enda sõnastusest, mis jätab küll Madalmaade riigile sobivate meetmete valikul teatud kaalutusõiguse, kuid kohustab teda kaotama kahjulikud tagajärjed, mille all kannatavad konkureerivad ettevõtted seetõttu, et LPFi tööstuslikku võimsust tõsteti kritiseeritud abiga kunstlikult.

19. Esiteks tuleb meenutada, et Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab ebasoodsa otsuse põhjendus võimaldama Euroopa Kohtul teostada oma seaduslikkuse kontrolli ja andma asjaomasele isikule juhiseid, mis on vajalikud, et teada, kas otsus on põhjendatud või mitte. Põhjendamiskohustust tuleb hinnata, lähtudes konkreetse juhtumi asjaoludest, eelkõige akti sisust, kasutatud põhjenduste laadist ja EMÜ asutamislepingu artikli 173 lõike 2 tähenduses mõistetud adressaatide või nende isikute, keda otsus otseselt ja isiklikult puudutab, võimalikust huvist saada selgitusi.

20. Mis puudutab kõigepealt EMÜ asutamislepingu artikli 92 lõike 1 tähenduses mõistetud riigiabi olemasolu, siis otsuse põhjendustest selgub, et komisjon lähtub väitest, et niisuguste abide keeldu võib kohaldada ka keskväimu juhitud riiklike instantside kapitalipanuste suhtes (põhjendus 8). Antud juhul määras vaidlusaluse osaluse laadi erakapitalituru abiga rahastamise võimaluste puudumine kolme teguri alusel, nimelt ettevõtja finantsstruktuur, tema vajadus teha kiiresti asendusinvesteeringuid ja papitöötlemisspektori ülevõimusus – tegurid, mis komisjoni arvates muutsid ebatõenäoliseks selle, et ettevõtja võiks saada oma ellujäämiseks vajalikud summad erakapitaliturgudelt (põhjendus 9).

21. See põhjendus vastab EMÜ asutamislepingu artiklis 190 sätestatud nõuetele, sest see võimaldab Euroopa Kohtul teostada oma kontrolli ja asjaomastel isikutel teatada tõhusalt oma seisukoht esitatud asjaolude tõepärasuse ja asjakohasuse kohta.

22. Seevastu ei sisalda otsus mingit põhjendust EMÜ asutamislepingu artikli 92 lõikes 1 toodud teiste kriteeriumide hindamise osas, see tähendab tõdemust, et kõnesolev abi kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust ning kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi, soodustades teatud ettevõtjaid või teatud kaupade tootmist.

23. Pärast seda, kui otsuse põhjendustes on meenutatud kahe liikmesriigi valitsuste, samuti kahe sektori kutseorganisatsiooni muret, mis puudutab Madalmaade valitsuse sekkumisega kaasnevat konkurentsi kahjustamist (põhjendused 5 ja 6), piirduakse nendes nimelt lihtsalt EMÜ asutamislepingu artikli 92 lõike 1 teksti kordamisega (põhjendus 7) ning need ei sisalda ühtki faktilist juhist.

24. Kui mõningatel juhtudel võib tuleneda asjaoludest endast, milles abi antakse, et see võib kahjustada liikmesriikidevahelist kaubandust ning kahjustada või ähvardada kahjustada konkurentsi, on komisjoni kohuseks need asjaolud vähemalt oma otsuse põhjenduste hulgas ära tuua. Antud juhul jättis ta selle tegemata, sest vaidlustatud otsus ei sisalda vähimatki juhist, mis käsitleks vaadeldava turu olukorda, LPFi osa sellel turul, kõnesolevate toodete kaubavahetust liikmesriikide vahel või ettevõtja ekspordi.

25. Sellele lisandub ebapiisav põhjendus, mis puudutab EMÜ asutamislepingu artikli 92 lõikes 3 ette nähtud erandite mittekohaldamist. Selles osas on otsuse põhjendustes kinnitatud, et ei ole tõestatud, et on täidetud tingimused, mida nõutakse nendest eranditest ühe kohaldamiseks (põhjendus 15). Kuigi seda väidet toetavad järeldused, mis puudutab eespool nimetatud lõike punktides a ja b ette nähtud erandeid (põhjendused 16 ja 17), ei ole see samuti punktis c sätestatud erandiga, mille puhul ei näita otsuse

põhjendused, et komisjon arutas kõiki faktilisi ja õiguslikke põhitegureid, mille arvessevõtmine oleks võinud viia selleni, et nimetatud erand tehakse.

26. *Nimelt on vaidlustatud otsuses piiratud sellega, et öeldakse esiteks, et “Madalmaade abi ei ole niisugune, mis aitaks kaasa teatud majanduspiirkondade arengule, nagu on ette nähtud selles õigusnormis” (põhjendus 16, in fine), et “papatöötlemissektori areng viib järeltulele, et tootmisvõimsuse säilitamine riigiabi abil ei tundu ühistes huvides soovitatav” ning et “lisaks ei anna papitöötlemissektori arenguperspektiivid alust arvata, et kavandatud abi ei kahjusta kaubandust määral, mis on vastuolus ühise huviga” (põhjendus 18). Siiski ei ole otsuses kusagil öeldud, et komisjon võttis arvesse põhiasjaolu, mis võib viia teistsuguse hinnanguni, nimelt asjaolu, et kõnesoleva abiga kaasnes abi saava ettevõtte ümberkorraldamine, mille tulemusena vähenes tema tootmisvõimsus ja turuosa ning ta hakkas valmistama kalleid tooteid.*

27. *Puudulikku põhjendust ei saa õigustada – nagu väidab komisjon – EMÜ asutamislepingu artiklis 214 kehtestatud kohustusega hoida ametisaladust, antud juhul eelkõige osutatud ettevõtja ärisaladust. Lisaks asjaolule, et mõned asjakohased andmed ja eelkõige need, mis käsitlevad turustruktuuri, ei ole ilmselgelt konfidentsiaalsed, nii et kuulusid ametisaladuse hulka, ei saa selle saladuse hoidmise kohustust tõlgendada nii laialt, et see võtab põhjendamiskohustuselt selle põhisisu, muutes asjaomastel liikmesriikidel ja ettevõtjatel oma kaitse ettevalmistamise raskeks.*

Lisaks tuleb märkida, et kuna tegemist on üksikaktiga, mille puhul avaldamine Euroopa Ühenduste Teatajas ei ole vastavalt EMÜ asutamislepingu artiklile 191 selle jõustumise eeltingimus, oleks komisjon võinud avaldamata jätta andmed, mida ta arvab kuuluvat ametisaladuse hulka, nagu seda on muide tunnistatud EMÜ asutamislepingu artiklite 85 ja 86 kohaldamiseks tehtud otsuste valdkonna puhul 6. veebruari 1962. aasta määruse nr 17 (EÜT, lk 204) artikli 21 lõikes 2.

29. *Komisjon oli antud juhul seda enam kohustatud oma otsust põhjendama, et nimetatud otsuse artiklis 2 on kohustatud Madalmaade Kuningriiki võtma meetmeid, et “vältida konkurentsi kahjustava abi andmise jätkumist tulevikus, eelkõige mis puudutab tagajärgi teiste liikmesriikide ettevõtjatele” ning seepärast, et selle kohustuse sisu ja ulatus tuleb kindlaks määrata faktiliste ja õiguslike asjaolude järgi, mille tõttu komisjon tegi järeltule, et niisugused tagajärjed on olemas. Lisaks peab märkima, et kui komisjon valis eespool tsiteeritud sõnastuse just selleks, et jätta Madalmaade valitsusele teatud otsustamisvabadus meetmete osas, mis tuleb võtta, et teha lõpp tuvastatud õigusrikkumisele, oli ta kohustatud andma sellele valitsusele vajalikke juhiseid, mis aitavad viimasel teha kindlaks, millised meetmed võivad kõne alla tulla.*

30. *Kõikidel nendel põhjustel tuleb tõdeda, et vaidlustatud otsus ei vasta EMÜ asutamislepingu artiklis 190 ette nähtud põhjendamiskohustusele ning tühistada see menetlusnormide rikkumise tõttu, ilma et oleks tarvis arutada hagejate esitatud teisi väiteid.*

Kohtukulud

31. Kodukorra artikli 69 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kui osa nõudeid rahuldatakse ühe poole, osa teise poole kasuks, otsustab Euroopa Kohus kulude jaotuse.

32. Et kohtuvaidluse kaotasid komisjon ja menetlusse astujad, tuleb kohtukulud jätta nende kanda. Komisjon kannab kõik kohtukulud kohtuasjas 296/82 ning kohtuasja 318/ kulud kantakse solidaarselt komisjoni ja menetlusse astujate poolt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

EUROOPA KOHUS

otsustab:

1. Tühistada komisjoni 22. juuli 1982. aasta otsus 82/653 Madalmaade abi kohta ühele papitöötlemisettevõtjale (EÜT L 277, lk 15).

2. Mõista kohtukulud välja komisjonilt ja menetlusse astujatelt. Komisjon kannab kõik kohtukulud kohtuasjas 296/82 ning kohtuasja 318/ kulud kantakse solidaarselt komisjoni ja menetlusse astujate poolt.

Mackenzie Stuart

Bosco

Due

Kakouris

Pescatore

Koopmans

Everling

Bahlmann

Galmot

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 13. märtsil 1985. aastal Luxembourgis.

Kohtusekretär

President

P. Heim

A. J. Mackenzie Stuart